

behov for dette tilbud, kan få det, og Dansk Folkeparti er enig i, at der er behov for at kunne fravige den nuværende aldersgrænse på 18 år. Som et konkret eksempel kan nævnes – og det var hr. Carsten Hansen også inde på – at unge under 18 år, som på den ene eller anden måde hører under Kriminalforsorgen, nu kan få et tilbud om at opkvalificere deres kompetencer, og dermed kan de få noget meningsfuldt at tage sig til, mens de afsoner deres straf fra samfundet.

Kriminalforsorgen har i øvrigt på foranledning af Dansk Folkeparti netop iværksat en undersøgelse med henblik på at klarlægge, hvor mange af de indsatte, der deltager i forskellige uddannelsesforløb bl.a. for ordblinde. I den anledning kunne man opfordre regeringen – og det kunne måske være et næste skridt – til at indføre obligatoriske test af samtlige indsatte med henblik på at tilvejebringe statistiske oplysninger, så vi i endnu højere grad kan målrette tilbuddene til de grupper, der har behov for tilbuddene.

Derudover skal den forberedende voksenundervisning i højere grad kombineres med en arbejdsmarkedsuddannelse for på den måde at øge mulighederne for et aktivt liv på arbejdsmarkedet senere hen.

Som jeg også har nævnt før, er det i dag en udfordring at få fat på de mennesker, som har problemer med f.eks. at regne og skrive. Derfor afsættes der midler til en styrkelse af indsatsen med opsøgende læse-, skrive- og regnekonsulenter. Deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser får ligeledes muligheder for at få undersøgt deres læse- og skrivefærdigheder, og der iværksættes et forsøg, hvor ledige i forbindelse med aktivering kan få undersøgt deres læse- og skrivefærdigheder, og forsøget målrettes personer med kort eller ingen uddannelse.

Der iværksættes også et forsøg med it og engelsk på forberedende voksenundervisningsniveau. Her mener jeg dog, at det er vigtigt at understrege, at indsatsen selvfølgelig først og fremmest handler om basale danskundskaber og regnefærdigheder, og først når dette er på plads, giver det mening at overveje undervisning i f.eks. it og engelsk. Derfor skal ressourcerne selvfølgelig prioriteres rigtigt og fornuftigt, og derfor er det også godt, at det starter blødt op på forsøgsbasis, og hvis erfaringerne er gode, vil vi selvfølgelig ikke afvise at kigge på en permanent ordning.

Men jeg synes også som de øvrige ordførertalere, at det her er et rigtig, rigtig positivt tiltag.

Da jeg sad og læste lovforslaget igen i går aftes, ved jeg ikke, om jeg, som hr. Carsten Hansen sagde, blev rørt, eller hvad det hedder, men jeg blev klar over, at jeg tror, at det kan rykke noget, det her. Jeg tror, at der er rigtig mange mennesker, som kan få gavn af det, og det er jo altid positivt at få lov til at være med til sådan noget. Vi støtter lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Og så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Lad mig starte med at sige, at jeg blev utrolig opstemt af at opleve hr. Carsten Hansen så opstemt. Det synes jeg nemlig var rigtig dejligt at opleve. Jeg kan jo ikke lade være med at tænke på, at hvis ikke fru Ritt Bjerregaard i spidsen for Undervisningsministeriet allerede tilbage i 1970'erne havde ødelagt mulighederne for, at elever kunne blive testet, og at de kunne blive undervist på det niveau, hvor de var, havde vi måske ikke haft så store problemer, som vi har i dag.

Kl. 10.45

Derfor er det utrolig dejligt at opleve, at man nu fra socialdemokratisk side kan sige, at vi er nødt til at sikre os, at den enkelte kommer ind på netop det hold, hvor vedkommende hører hjemme. Det er jo hele forudsætningen for, at man kan få den bedst mulige undervisning, at man kan undervises på det niveau, hvor man er, og at man derfor kan lære noget og tilegne sig kompetencer. Lad os håbe, at vi med de nye vinde, der blæser, også får sikret, at fremtidige folkeskolegenerationer får gavn af det.

Men nu til det forslag, vi her behandler. Det er jo tragisk for de mennesker, der er kommet igennem folkeskolen uden at have de nødvendige kundskaber – uden f.eks. at kunne læse en avis. Tænk, at man har brugt 9 eller 10 års skolegang og så alligevel ikke kan læse avisen. Det er synd og skam. Derfor er det selvfølgelig helt nødvendigt, at man får undervisning på det niveau, man er på, også når man som voksen skal have hjælp til enten at klare sig bedre på arbejdsmarkedet, eller, som hr. Carsten Hansen var inde på, bare at kunne læse en historie for sine børn. Jamen det er jo en helt grundlæggende færdighed, som ikke nødvendigvis har noget med arbejdsmarkedet at gøre, men som selvfølgelig har en hel masse med selvværd at gøre. Så uanset om man skal bruge det i sit arbejde eller